

Барковська Т. В.,
кандидат технічних наук,
Університет «КРОК», м. Київ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Дистанційна форма освіти в умовах реформування ЗФПО набуває все більшого і більшого значення. Сильним поштовхом для її стрімкого розвитку у всьому світі став карантин, пов'язаний із COVID-19.

Дистанційне навчання – це сукупність інформаційних технологій, що дають змогу доставити тим, хто навчається, матеріал, який необхідно вивчити згідно учбового плану. Це інтерактивна взаємодія між учасниками навчального процесу, при цьому студентам надається можливість самостійного навчання, що передбачає наявність контрольних завдань та робіт щодо перевірки знань.

Дистанційне навчання має низку переваг перед іншими формами навчання. Серед них доступність всім верствам населення, відсутність необхідності відвідувати лекції і семінари, демократичний зв'язок «викладач – студент», комплексне програмне забезпечення, провідні освітні технології, індивідуальний процес навчання, гнучкі консультації [1].

Запровадження системи дистанційного навчання не є легким завданням навіть на сучасному етапі розвитку науки і техніки. Найскладнішим є питання розробки курсів дисциплін і матеріалів, розрахованих на специфіку дистанційного навчання, а також підготовка викладачів, здатних ці курси проводити. Основною проблемою у дистанційному навчанні є доставка матеріалу для вивчення особі, яку навчають. Досить важливо визначитися, в якому вигляді найбільш доцільно доставляти навчальну інформацію. Наразі ефективним і досить розповсюдженим способом є донесення інформації до споживача з використанням аудіо- та відеоматеріалів. Для досягнення найкращого результату при самостійній роботі необхідно знайти оптимальний варіант спілкування студента з викладачем. Необхідно, щоб студент міг запитувати викладача і отримувати від нього відповідь [2].

Для дистанційного навчання використовуються такі інформаційні технології. Перша з них це проведення занять через відеоконференції. Така технологія дозволяє студентам бачити та чути викладача і ставити запитання по ходу заняття. Друга технологія полягає в створенні коледжем веб-сайту, де студенти матимуть змогу знайти фото-, відео- та аудіоматеріали для вивчення, а також зможуть скористатися корисними веб-ресурсами та матимуть доступ до електронної бібліотеки. Інша не менш важлива техно-

логія – використання соціальних мереж. У наш час всі студенти активно використовують такі соціальні мережі як Viber, Telegram, Facebook для швидкого і своєчасного обміну інформацією. Обов'язковою також є наявність електронної пошти для обміну не лише повідомленнями, а й для поширення фото— та відеоконтенту[3; 4].

Комплекс і збалансованість всіх вищезазначених інформаційних технологій дозволить підвищити якість дистанційної освіти. На тлі сучасного прогресу інформаційних технологій дистанційна форма освіти має великі перспективи і добре майбутнє.

Список використаних джерел

1. Ліщинська Л. Б. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія, 2017.
2. Ільницький Б. А., Каленський А. А. Питання педагогіки. 2012. Вип. 1. С. 66–68.
3. Путимцева К. М. Научная работа. Информационные технологии в дистанционном обучении, 2016.
4. Konovalenko T. V., Yivzhenko Y. V., Demianenko N. B., Romanyshyn I. M. Yemelyanova Y. S. The possibilities of using distance learning in the professional training of a future foreign language teacher. *Linguistics and Culture Review* 5 (S2). P. 817–830.